

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL I. L. IR „SWEDBANK“, AB, GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. birželio 29 d. Nr. 242-245

Vilnius

Lietuvos bankas gavo I. L. (toliau – Pareiškėja) kreipimąsi išnagrinėti tarp jos ir „Swedbak“, AB, (toliau – Bankas) kilusį ginčą dėl Banko veiksmų, kuriais galėjo būti pažeistos Pareiškėjos teisės.

N u s t a t y t a:

2015 m. gegužės 12 d. Pareiškėja ir Bankas sudarė lanksčių įmokų kredito kortelės sutartį Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Sutartis) dėl lustinės „Gold MasterCard“ kredito mokėjimo kortelės Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Kortelė) išdavimo.

2016 m. vasario 24 d. 08.33 val. (Lietuvos laiku) Pareiškėja Briuselyje traukiniu stotyje Kortele sumokėjo už traukinio bilietą. Kaip nurodo Pareiškėja, maždaug 08.45 val. (Lietuvos laiku) ji pastebėjo, kad lagamine nėra piniginių, kurioje buvo ir Kortelė. Pagal telefonu gautą Pareiškėjos pranešimą Bankas 2016 m. vasario 24 d. 09.13 val. (Lietuvos laiku) blokavo Kortelę.

Paaikšėjus, kad 2016 m. vasario 24 d. 08.40–08.41 val. (Lietuvos laiku) Pareiškėjai išduota Kortele, įvedus Kortelės PIN kodą, „Fortis bank“ bankomate buvo atliktos dvi grynųjų pinigų paėmimo operacijos (iš viso už 1 110 Eur sumą), Pareiškėja pateikė Bankui pretenziją. Pareiškėja pretenzijoje nurodė, kad ji neautorizavo minėtų operacijų ir prašė atlyginti jos patirtus nuostolius. Atsakydamas į pretenziją Bankas nurodė, kad ginčijamos operacijos yra atliktos panaudojant tarp Pareiškėjos ir Banko sutartas tapatybės patvirtinimo priemones (Pareiškėjai išduota Kortele ir tik Pareiškėjai žinomu PIN kodu), todėl Bankas neturi pagrindo patenkinti Pareiškėjos prašymo grąžinti 1 110 Eur.

Nesutikdama su Banko atsakymu Pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką rekomenduoti Bankui atlyginti Pareiškėjos patirtus 1 110 Eur nuostolius. Pareiškėja nurodo, kad visą Sutarties galiojimo laiką mokėjo saugumo programos įmokas, Kortelės PIN kodą saugojo tinkamai, niekam jo neatskleidė, PIN kodas nebuvo užrašytas nei ant Kortelės, nei ant kitų daiktų, esančių netoli Kortelės. Pareiškėja pažymi, kad ji yra įsiminusi Kortelės PIN kodą ir visada jį įveda iš atminties – taip darė ir ginčo objektu tapusio įvykio atveju. Pareiškėja nežino, kaip Kortelės PIN kodas tapo žinomas trečiajam asmeniui, tačiau spėja, kad galimai buvo stebima, kai mokėdama už traukinio bilietą vedė PIN kodą. Pareiškėja Lietuvos bankui taip pat pateikė patvirtinimą, kad dėl pavogtų dokumentų 2016 m. vasario 24 d. kreipėsi į Briuselio oro uosto federalinę policiją.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi Bankas nesutiko su Pareiškėjos reikalavimais. Bankas nurodė, kad ginčijamos operacijos kredito limitu sąskaitoje Nr. (*duomenys neskelbtini*), prie kurios yra išduota Kortelė, (toliau – Sąskaita) įvykdytos iki Kortelės blokavimo ir iš pirmo karto teisingai įvedant Kortelei taikomą ir tik Pareiškėjai žinomą PIN kodą po to, kai beveik prieš 7 minutes Pareiškėja atsiskaitė Kortele už traukinio bilietą. Pareiškėjos ginčijamos sumos iš Sąskaitos buvo nurašytos 2016 m. vasario 26 d. kartu su Banko taikomais mokesčiais už grynųjų pinigų išėmimą kitam bankui priklausančiame bankomate. Bankas informavo, kad, siekdamas su Pareiškėja išlaikyti dalykinius santykius, jis geranoriškai priėmė sprendimą netaikyti Kortelės mėnesinio aptarnavimo mokesčio iki šių kalendorinių metų pabaigos, tačiau sprendimo dėl atsisakymo

atlyginti pareiškėjos patirtus nuostolius nepakeitė. Bankas pažymėjo, kad pagal Kortelei taikomas saugumo programos sąlygas Bankas jose nurodytais atvejais atlygina dėl kortelės praradimo įvykdytų neautorizuotų operacijų kilusius nuostolius, išskyrus tuos atvejus, kai operacijos, dėl kurių klientas patyrė nuostolių, yra patvirtinamos PIN kodu. Bankas pažymi, kad Pareiškėja pažeidė Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 25 straipsnyje nurodytas mokėjimo paslaugų vartotojo pareigas, nes nesiėmė visų įmanomų veiksmų, kad būtų apsaugoti mokėjimo priemonės personalizuoti saugumo požymiai ir nesilaikė visų Banko nurodytų mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančių sąlygų. Atsiliepime nurodoma, kad pareiškėja turėjo rūpestingai saugoti Kortelei suteiktą PIN kodą, o viena iš pagrindinių Banko viešai pateikiamų saugumo rekomendacijų yra: „stenkitės, kad pašaliniai asmenys nepamatytų Jūsų vedamo PIN kodo. Įvesdami savo PIN kodą parduotuvėje ar bankomate, klaviatūrą pridenkite ranka.“¹ Bankas pabrėžia, kad pati Pareiškėja neginčija, jog jos įvedamą PIN kodą galėjo matyti tretieji asmenys. Taigi tretieji asmenys įgijo galimybę sužinoti PIN kodą tik todėl, kad Pareiškėja dėl savo didelio neatsargumo nesilaikė naudojimosi Kortele reglamentuojančių sąlygų. Kadangi Pareiškėjos patirti nuostoliai atsirado iki pranešimo dėl Kortelės blokavimo pateikimo Bankui momento ir dėl Pareiškėjos didelio neatsargumo, šie nuostoliai tenka Pareiškėjai ir Bankas neturi pareigos juos kompensuoti iš savo lėšų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 (2016 m. sausio 28 d. redakcija) patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktos medžiagos, ginčas tarp šalių yra kilęs dėl Banko atsisakymo kompensuoti Pareiškėjos nuostolius, atsiradusius dėl 2016 m. vasario 24 d. 08.40–08.41 val. (Lietuvos laiku) Pareiškėjos vardu išduota Kortele atliktų grynųjų pinigų išėmimo operacijų, kurių Pareiškėja nurodo neautorizavusi.

Dėl ginčijamų mokėjimo operacijų įvykdymo teisėtumo

Pareiškėja teigia, kad ji tinkamai saugojo Kortelės PIN kodą, niekam jo neatskleidė ir nebuvo užrašiusi nei ant Kortelės, nei ant šalia Kortelės esančių daiktų, todėl nepažeidė savo, kaip mokėjimo paslaugų vartotojos, pareigų. Vertindama aplinkybes pati Pareiškėja pažymi, kad galbūt ji buvo stebima ir tretieji asmenys galėjo jai nežinant matyti, kokį PIN kodą Pareiškėja veda mokėdama už traukinio bilietą. Pareiškėja neginčija aplinkybės, kad ginčijamos 2016 m. vasario 24 d. 08.40–08.41 val. (Lietuvos laiku) mokėjimo operacijos buvo įvykdytos panaudojant originalią Kortelę ir Pareiškėjai asmeniškai suteiktą Kortelės PIN kodą.

Mokėjimų įstatymo 28 straipsnio 1 dalyje nurodyta: „Jeigu mokėjimo paslaugų vartotojas neigia autorizavęs mokėjimo operaciją, kuri buvo įvykdyta, ar teigia, kad mokėjimo operacija buvo įvykdyta netinkamai, jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi įrodyti, kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, ji buvo tinkamai užregistruota, įrašyta į sąskaitas ir jos nepaveikė techniniai arba kiti trikdžiai.“

Kaip nurodo Bankas, savo teiginiams patvirtinti pateikdamas Kortelės autorizavimo istorijos išrašą, ginčijamos operacijos buvo atliktos lustinėms kortelėms aptarnauti pritaikytame bankomate, o atliekant šias mokėjimo operacijas iš pirmo karto buvo teisingai suvestas Kortelės PIN kodas.

Pagal Mokėjimų įstatymo 23 straipsnio 1 dalį mokėjimo operacija laikoma autorizuota tik tada, kai mokėtojas duoda sutikimą ją įvykdyti. Mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas turi susitarti dėl sutikimo davimo formos ir tvarkos. Mokėtojas gali autorizuoti mokėjimo operaciją iki

¹ https://www.swedbank.lt/lt/pages/privatiems/korteles_saugumas

jos įvykdymo arba ją įvykdžius, jeigu taip susitarė mokėtojas ir jo mokėjimo paslaugų teikėjas. Vadovaujantis Lanksčių įmokų kredito kortelės sutarties bendrųjų sąlygų (toliau – Sutarties sąlygos) 5.2 papunkčiu: „Nurodymas atlikti Operaciją Kredito limitu sąskaitoje turi būti pateikiamas raštu, Kortele arba, jei Kredito gavėjas su Banku yra sudaręs atitinkamą sutartį, elektroniniu ar kitu Bankui priimtinu būdu.“ Pateiktas nurodymas atlikti operaciją yra neatšaukiamas, išskyrus, kai kredito gavėjas ir Bankas yra susitarę kitaip ir Bankas dar nėra įvykęs pateikto nurodymo arba Bankas nėra įsipareigojęs prieš trečiuosius asmenis įvykdyti pateiktą nurodymą atlikti operaciją (Sutarties sąlygų 5.5 papunktis). Pagal Sutarties sąlygų 6.6 papunktį: „Bankas Kortele pateiktą nurodymą atlikti Operaciją pradeda vykdyti nuo tokio nurodymo gavimo momento. Nuo nurodymo pateikimo momento Kredito gavėjas ir/ar Naudotojas negali disponuoti ir naudotis nurodymo įvykdymui reikalinga lėšų suma, kuri iki lėšų nurašymo dienos yra rezervuojama Kredito limitu sąskaitoje.“ Sudarydama Sutartį Pareiškėja su Banku susitarė, kad naudojantis kortele Pareiškėja identifikuojama pagal jai suteiktas tapatybės patvirtinimo priemones, t. y. Kortelės PIN kodą ir Banko suteiktas kitas priemones, skirtas Pareiškėjos tapatybei patvirtinti, bei MasterCard ir/ar VISA taisyklėse numatytais atvejais kitus Kortelės ir/ar Pareiškėjos duomenis (Sutarties sąlygų 1.30 ir 8.1 papunkčiai). Vadovaujantis Sutarties sąlygų 8.4 papunkčiu: „Nurodymai Bankui atlikti Operacijas, pateikti Kortele panaudojant Naudotojui suteiktas Tapatybės patvirtinimo priemones ir/arba patvirtinti Naudotojo parašu, laikomi pateikti Naudotojo ir galioja kaip paties Kredito gavėjo pateikti nurodymai, išskyrus atvejus, kai Kredito gavėjas ar Naudotojas įrodo, kad nurodymą Bankui pateikė kitas asmuo, kurio santykiai su Kredito gavėju ar Naudotoju suteikė jam galimybę pasinaudoti autentiškumo patvirtinimo procedūra. Bankui įrodžius, kad toks asmuo autentiškumo patvirtinimo procedūra pasinaudojo dėl Kredito gavėjo ar Naudotojo kaltės, nurodymai atlikti Operacijas laikomi pateiktais Naudotojo ir galioja kaip paties Kredito gavėjo pateikti nurodymai.“

Atsižvelgiant į minėtas Mokėjimų įstatymo ir Sutarties sąlygų nuostatas, darytina išvada, kad ginčo atveju 2016 m. vasario 24 d. 08.40–08.41 val. (Lietuvos laiku) Pareiškėjos vardu išduota Kortele ir jai suteiktu PIN kodu bankomate inicijuotos grynųjų pinigų išmokėjimo operacijos buvo autorizuotos tinkamai, atitiko teisės aktuose ir Sutartyje nustatytas sąlygas. Pažymėtina, kad mokėjimo nurodymas buvo pateiktas Kortele, o Pareiškėjos tapatybė buvo nustatyta pagal Banko Pareiškėjai suteiktas tapatybės nustatymo priemones (Sutarties sąlygų 5.2, 8.1 papunkčiai). Kartu su atsiliepimu Bankas pateikė Kortelės autorizavimo istorijos išrašą, kuris patvirtina, kad pareiškėjos ginčijamų mokėjimo operacijų autentiškumas buvo tinkamai patvirtintas ir operacijų atlikimo metu nebuvo techninių ar kitų trikdžių. Sutikimas Pareiškėjos ginčijamoms minėtoms mokėjimo operacijoms įvykdyti Pareiškėjos ir Banko sutarta forma buvo duotas dar iki Pareiškėjai pranešant Bankui apie pavogtą Kortelę, t. y. iki Kortelės blokavimo momento. Šalių sutartu būdu identifikavus mokėjimo operacijas inicijuojantį asmenį ir nesant pagrindo, kuriuo vadovaudamasis Bankas galėtų nevykdyti tokio nurodymo, ginčijamų operacijų metu bankomate išmokėta 1 110 Eur suma buvo rezervuota Sąskaitoje, o 2016 m. vasario 26 d. nurašyta iš Sąskaitos.

Įvertinus išdėstytas aplinkybes sprendina, kad 2016 m. vasario 24 d. atliktas mokėjimo operacijas, kurių metu iš bankomato buvo išimti 1 110 Eur, Bankas vykdė teisėtai, nepažeisdamas Mokėjimų įstatyme ir Sutartyje nustatytą reikalavimų.

Dėl Pareiškėjos civilinės atsakomybės ir Banko pareigos atlyginti ginčijamų mokėjimo operacijų metu Pareiškėjos patirtus nuostolius

Konstatavus, kad ginčijamas mokėjimo operacijas Bankas įvykdė teisėtai, sprendinas Pareiškėjos civilinės atsakomybės klausimas, kartu vertinant ir Pareiškėjos kreipimesi keliamo reikalavimo atlyginti nuostolius, patirtus dėl Mokėjimo kortele 2016 m. vasario 24 d. 08.40–08.41 val. (Lietuvos laiku) atliktų mokėjimo operacijų, pagrįstumas.

Mokėtojo civilinės atsakomybės klausimus dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų metu atsiradusių nuostolių atlyginimo reglamentuoja Mokėjimų įstatymo 30 straipsnis. Pagal Mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 1 dalies nuostatas mokėtojui tenka dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų

atsiradę nuostoliai tik iki 150 Eur ekvivalento litais, kai tie nuostoliai patirti dėl: 1) prarastos arba pavogtos mokėjimo priemonės panaudojimo; 2) neteisėto mokėjimo priemonės įgijimo, jeigu mokėtojas neapsaugojo personalizuotų saugumo požymių. Mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalis įtvirtina pirmiau minėtos taisyklės išimtį – Mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 1 dalyje numatytas mokėtojo civilinės atsakomybės ribojimas netaikomas ir mokėtoju tenka visi dėl neautorizuotų mokėjimo operacijų atsiradę nuostoliai, jeigu mokėtojas juos patyrė veikdamas nesąžiningai arba dėl didelio neatsargumo ar tyčios neįvykdęs vienos arba kelių šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų pareigų.

Mokėjimų įstatymo 25 straipsnio, įtvirtinančio mokėjimo paslaugų vartotojo pareigas, susijusias su mokėjimo priemone, 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų vartotojas, turintis teisę naudotis mokėjimo priemone, turi: 1) naudotis mokėjimo priemone pagal mokėjimo priemonės išdavimą ir naudojimą reglamentuojančias sąlygas; 2) sužinojęs apie mokėjimo priemonės praradimą, vagystę arba neteisėtą įgijimą ar neautorizuotą jos naudojimą, nedelsdamas apie tai pranešti mokėjimo paslaugų teikėjui arba nurodytam subjektui. Be to, mokėjimo paslaugų vartotojas, gavęs mokėjimo priemonę, privalo imtis veiksmų, kad būtų apsaugoti mokėjimo priemonės personalizuoti saugumo požymiai (Mokėjimų įstatymo 25 straipsnio 2 dalis).

Sutarties sąlygų 9.1 papunktyje nurodyta, kad: „Naudotojas, gavęs Kortelę, privalo iš karto imtis visų veiksmų, kad apsaugotų gautos Kortelės personalizuotus saugumo požymius (įskaitant Tapatybės patvirtinimo priemones). Naudotojas privalo naudotis Kortele laikydamasis Sutarties ir Mokėjimo sąlygų nuostatų bei kitų Banko nustatytų Kortelės naudojimo sąlygų. Tapatybės patvirtinimo priemonės turi būti žinomos tik Naudotojui (išskyrus kai kuriuos Kortelės duomenis, kurie gali būti reikalingi Kredito gavėjui, norint aktyvuoti Kortelę, tačiau ir pastaruoju atveju Naudotojui skirtos kortelės PIN kodas gali būti žinomas tik Naudotojui). Naudotojas privalo Tapatybės patvirtinimo priemones įsiminti ir laikyti paslapyje bei rūpestingai saugoti (atskirai saugoti PIN kodą nuo pačios Kortelės, ant Kortelės ar ant kartu su ja laikomų daiktų nerašyti PIN kodo, išimtinus PIN kodą nedelsiant sunaikinti PIN kodo voką ir pan.). Naudotojas jokiais atvejais neturi teisės atskleisti tretiesiems asmenims Tapatybės patvirtinimo priemonių ar kad jų pagalba sužinotų Tapatybės patvirtinimo priemones, ar kitaip leisti su minėtomis Tapatybės patvirtinimo priemonėmis susipažinti tretiesiems asmenims, įskaitant Banko darbuotojus.“

Taigi, tiek Mokėjimų įstatymas, tiek Sutarties sąlygos įpareigoja mokėjimo paslaugų vartotoją – Pareiškėją – ypač atsakingai saugoti Kortelės personalizuotus saugumo požymius, niekam neatskleisti ir nesudaryti sąlygų sužinoti Pareiškėjai suteikto Kortelės PIN kodo. Sutiktina su Pareiškėjos teiginiais, kad pareiškėja tam tikromis priemonėmis – ji nebuvo užsirašiusi PIN kodo ir vedė jį iš atminties – stengėsi išsaugoti PIN kodo slaptumą. Tačiau pažymėtina, kad vien PIN kodo vedimas iš atminties neužtikrina jo saugumo ir nepaneigia Pareiškėjos pareigos visais atvejais naudojantis Kortele elgtis ypač atsargiai ir atsakingai.

Nagrinėjamo ginčo kontekste, vertinant Pareiškėjos Banko atžvilgiu keliamo reikalavimo pagrįstumą, atkreiptinas dėmesys į tai, kad ginčijamoms mokėjimo operacijoms atlikti buvo panaudota Pareiškėjai išduota Kortelė su lustu, kuriame įrašyti atpažinimo duomenys, ir tik Pareiškėjai žinomas Kortelės PIN kodas. Be to, PIN kodas teisingai buvo suvestas iš pirmo karto, kas reiškia, kad jis buvo žinomas tretiesiems asmenims. Nesant techninių galimybių kitokiu būdu neteisėtai pasinaudoti Pareiškėjos vardu išduota Kortele ir atsižvelgiant į tai, kad ginčijamų mokėjimo operacijų autentiškumo patvirtinimo procedūra buvo atlikta tinkamai, panaudojant Pareiškėjai išduotas Kortelės lusto duomenis (t. y. originalią kortelę), sprendžiamas, kad Pareiškėjos autentiškumo patvirtinimo procedūra be Pareiškėjos žinios tretieji asmenys galėjo įgyti galimybę pasinaudoti tik dėl to, kad Pareiškėja netinkamai vykdė Mokėjimų įstatyme (25 straipsnis) ir Sutartyje (Sutarties sąlygų 9.1 papunktis) įtvirtintus Mokėjimo kortelės saugaus naudojimo reikalavimus. Darytina išvada, kad būtent Pareiškėja dėl didelio neatsargumo neišsaugojo jos vardu išduotos Mokėjimo kortelės PIN kodo konfidencialumo – nesiėmė tų saugumo priemonių, kurių privalėjo imtis, kad būtų tinkamai apsaugoti jai suteiktos mokėjimo priemonės personalizuoti saugumo požymiai (tapatybės patvirtinimo priemonės). Konstatavus Pareiškėjos didelį neatsargumą, klausimas dėl atsakomybės už ginčijamų mokėjimo operacijų metu atsiradusių

Pareiškėjos nuostolių atlyginimą turėtų būti sprendžiamas vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 30 straipsnio 2 dalimi, t. y. tokius nuostolius turėtų prisiimti pati Pareiškėja.

Pažymėtina, kad, vadovaujantis Sutarties sąlygų 16.8 papunkčiu, „Saugumo programos“ sąlygos nėra taikomos, kai operacijos, dėl kurių Pareiškėja patyrė nuostolių, yra patvirtinamos PIN kodu. Atsižvelgiant į tai, kad ginčo atveju nustatyta, kad Pareiškėjos ginčijamos mokėjimo operacijos yra patvirtintos tik pareiškėjai žinomu PIN kodu, sutiktina, kad Pareiškėjai nėra taikytina „Saugumo programos“ suteikiama apsauga ir Bankas neturi prievolės vadovaujantis minėtos programos sąlygomis atlyginti pareiškėjos patirtus nuostolius.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos I. L. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Vilius Šapoka